

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

de heer X, appellant

en

de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management, verweerster

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 december 2014 (hierna: “bestreden besluit”) heeft verweerster vastgesteld dat appellant zich niet kon legitimeren bij het tentamen Statistiek voor Premasters d.d. 8 december 2014 en besloten dat het tentamen niet wordt beoordeeld.

Tegen het bestreden besluit heeft appellant tijdig beroep ingesteld.

Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt, waarna verweerster een verweerschrift heeft ingediend.

Op 5 maart 2015 heeft het college het beroep ter zitting behandeld. Appellant was daarbij aanwezig. Namens verweerster verschenen Y en Z.

2. Overwegingen

- 2.1 Het college gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden. Bij het tentamen Statistiek voor Premasters d.d. 8 december 2014 kon appellant zich niet legitimeren met een legitimatiebewijs noch met een Tilburg University studentenkaart. Naar aanleiding daarvan heeft de surveillant een proces-verbaal opgemaakt, dat appellant heeft ondertekend.
- 2.2. In het bestreden besluit heeft verweerster vastgesteld dat appellant zich niet kon legitimeren bij voornoemd tentamen, terwijl hij daartoe wel verplicht is op grond van artikel 17 lid 8 van de Regels en Richtlijnen van de examencommissie TiSEM 2014-2015 (hierna: R&R). Omdat de identiteit van appellant niet kon worden vastgesteld bij het tentamen heeft verweerster op grond van artikel 17 lid 9 R&R besloten om het tentamen niet te beoordelen.
- 2.3 In beroep voert appellant, zakelijk weergegeven, aan dat hij er onderweg naar het tentamen achter kwam dat hij geen legitimatie bij zich had, doordat zijn rijbewijs is afgenomen. Hij belde daarom vóór het tentamen naar de Student Desk. Appellant geeft aan dat hem verteld werd dat hij het tentamen kon gaan maken en dat hij later met een legitimatiebewijs langs zou kunnen komen. Appellant heeft in de tentamenruimte de docent aangesproken om aan te geven dat hij geen legitimatie bij zich had. Volgens appellant zou de docent hem kunnen identificeren. Ook meent appellant dat aan zijn handschrift te zien is dat hij het tentamen heeft gemaakt.

- 2.4. Ter zitting geeft appellant aan dat als de Student Desk hem had gezegd dat zijn tentamen niet beoordeeld zou worden, hij terug naar huis zou zijn gereden om een legitimatiebewijs te halen. Hij geeft aan dat hij op de dag van de zitting nogmaals naar de Student Desk heeft gebeld met de vraag of het een probleem is om een tentamen te gaan maken zonder identificatiebewijs, en dat hij weer te horen kreeg dat er geen probleem zou zijn. Naar aanleiding van deze laatste opmerking heeft appellant op verzoek van het college tijdens de zitting gebeld naar de studentdesk en wederom de in 2.4. bedoelde vraag gesteld, waarop de medewerker van de studentdesk appellant antwoordde dat: *"de student het tentamen mag maken en dat het vervolgens aan de examencommissie is, de examencommissie beslist"*. Appellant geeft tot slot aan dat hij grote studievertraging oploopt indien dit tentamen niet beoordeeld wordt.
- 2.5 Verweerster heeft daartegenover gesteld c.q. toegelicht, kort en zakelijk gezegd, dat voor haar niet is vast te stellen of de medewerker bij Student Desk heeft gezegd dat appellant zich later kon komen legitimeren. Verweerster meent dat ook al zou dat wel zo zijn, dit niet de juiste informatie is, omdat verweerster niet de regel hanteert dat men zich achteraf nog zou kunnen komen legitimeren. Verweerster is het bevoegde orgaan en de medewerkers van de Student Desk zijn niet gerechtigd om studenten te informeren vooruitlopend op een mogelijk besluit van verweerster. Verweerster geeft aan dat de docent zich het voorval niet kan herinneren. Verweerster beslist in alle gevallen waarbij studenten zich niet kunnen legitimeren dat het tentamen niet beoordeeld wordt.
- 3.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW") bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de gewraakte beslissing heeft kunnen komen.
- 3.2 Het college overweegt dat verweerster op basis van artikel 7.12 lid 4 van de WHW de (discretionaire) bevoegdheid heeft om regels en beleid vast te stellen met betrekking tot de goede gang van zaken tijdens tentamens. Hier valt de identificatieplicht onder zoals vastgelegd in de R&R. Het college begrijpt dat verweerster er belang bij heeft deze identificatieplicht strikt te handhaven. Het doel van een toets is immers een juist oordeel over kennis, inzicht en vaardigheden van de desbetreffende examinandus te kunnen vormen. Aldus moet om eventuele fraude te voorkomen tijdens het tentamen deugdelijk vastgesteld kunnen worden of degene die het tentamen maakt ook daadwerkelijk degene is wiens naam op het tentamen en de presentielijst staat en derhalve rust op de examinandus – in casu appellant – de verplichting en verantwoordelijkheid om zich deugdelijk te kunnen legitimeren.
- 3.3 Het college overweegt dat appellant erkent dat hij geen legitimatiebewijs bij zich had. Appellant heeft betoogd dat bij hem het vertrouwen werd gewekt dat dit geen probleem zou opleveren, waardoor hij niet terug naar huis is gegaan om zijn legitimatiebewijs op te halen. Ten aanzien van die stelling overweegt het college dat appellant niet heeft aangetoond, ook niet na het telefoongesprek dat appellant ter zitting voerde met de Student Desk, dat hem is verteld dat hij zich ook na het tentamen nog kon legitimeren en/of dat het tentamen beoordeeld zou worden. Het beroep van appellant op het vertrouwensbeginsel kan derhalve niet slagen.

- 3.4 Op grond van het bovenstaande komt het college dan ook tot het oordeel dat verweerster in redelijkheid heeft kunnen vaststellen dat appellants identiteit niet is komen vast te staan en heeft verweerster daar naar het oordeel van het college ook het gevolg aan mogen c.q. kunnen verbinden om het door appellant op 8 december 2014 afgelegde tentamen Statistiek voor Premasters niet te beoordelen.

3. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 5 maart 2015 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.